

WE ARE

Malala;

♦♦ พี่สาวชาวแห่งทุ่งอรรม

ได้รับ รางวัลโนเบล
สาขาสันติภาพ 2014

เด็กหญิงผู้จุดประกายความหวังให้มวลมนุษยชาติ
“กระสุนสังหาร” คือรางวัลของคนกล้า

ยอดมลา มาลา เรื่อง เจนจิรา รอดกันภัย เรียบเรียง

WE ARE
Malalai
♦♦ พืธราชวแห่งทุ้งอรรสม

ยพตมาลา มาลา เร็ฟ
เจนนรา รอดทนภัก เร็ยบเร็ย

WE ARE

Malalai

♦♦ พิราบขาวแห่งทุ่งอธรรม

ยอดมालา มาลา เรื่อง / เจนจิรา รอดกันภัย เรียบเรียง

ISBN 978-616-531-816-7

ได้รับสิทธิ์ให้จัดพิมพ์

สำนักพิมพ์ยอดมालา

ในเครือ

Yodmala
PUBLISHING

บริษัท ยอดมालา จำกัด

109/9 หมู่ 4 ต.อ่างศิลา อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี 20000

โทร. 0-3828-8765 แฟกซ์ 0-3828-2221

บรรณาธิการบริหาร : ไพลิน มาลา

บรรณาธิการ : ยอดมालา มาลา

กองบรรณาธิการ : รุจิรา ฤทธิ์บรรลือ

พิสูจน์อักษร : ปราณี มะลิวรรณ

ออกแบบปก : ไซตोनันต์ เกษมมาลา

เพลทขาวดำ-สี : Ink Digital

พิมพ์ที่ : สุภชนิบุคค์ พรินติ้ง จำกัด

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ยอดมालา จำกัด

E-mail : yodmala@gmail.com

www.thammatan.com

โทร. 0-3828-8765 แฟกซ์ 0-3879-1314

คำนำสำนักพิมพ์

การประกาศรางวัลบุคคลแห่งปี ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ซึ่งจัดขึ้นโดยนิตยสารชื่อดังอย่าง TIME ตามสโลแกน

“ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม เขา หรือ เธอ ได้มีอิทธิพลมากที่สุดต่อเหตุการณ์ในปีนั้นๆ”

แม้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นบุคคลแห่งปี จะไม่ได้รับของกำนัลเป็นทรัพย์สินเงินทอง แต่สิ่งที่ได้รับนั่นคือ**เกียรติยศ** และการเป็นบุคคลที่น่าจดจำระดับโลก โดยมีนิตยสารชื่อดังการันตี

ในปี 2555 บุคคลแห่งปีอันดับที่ 1 คือ **บารัค โอบามา** ถือว่าไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะโอบามาเป็นผู้ทรงอิทธิพลอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามยังมีอีกบุคคลหนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้กัน เพราะถือว่าเป็นคู่แข่งคนสำคัญของบารัค โอบามา

โดยเธอผู้นี้ได้ตำแหน่งรองอันดับ 1 ชื่อของเธอคือ

“มาลาลา ยูซาฟไซ”

เด็กสาวชาวปากีสถานวัยเพียง 16 ปี ผู้ตกเป็นเป้าสังหารของ
นักรบตะวันออกกลางอย่างตาลีบัน

มาลาลา ได้อุทิศตนให้กับการรณรงค์เรียกร้องสิทธิสตรีใน
ปากีสถาน โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าสวนทางกับแนวคิด
ของพวกกลุ่มตาลีบันที่ไม่ต้องการให้ผู้หญิงได้เล่าเรียนหนังสือ

คำพูดที่ติดปากของเธอคือ

“ฉันเพียงต้องการการศึกษา และฉันไม่กลัวใครทั้งนั้น”

เมื่อมาลาลาได้รับความสนใจและเห็นใจจากสังคมโลก

พวกกลุ่มตาลีบันก็ยิ่งหมายหัวเธอ

กระทั่งเหตุร้ายเกิดขึ้น...

นักฆ่ากลุ่มตาลีบันได้บุกยิงเธอขณะที่อยู่บนรถโรงเรียนอย่าง
เหี้ยมโหด แต่เพราะพระเจ้าทรงเมตตาเธอ

มาลาลาจึงรอดชีวิตมาได้ราวปาฏิหาริย์...

สิ่งที่เด็กสาวหัวใจแกร่งคนนี้ทำไม่ได้เสียเปล่า เพราะเกิดเสียง
วิพากษ์วิจารณ์จากทั่วโลก มีองค์กรมากมายออกมาประณามตาลีบัน
และยกย่องมาลาลาในความเสียสละอย่างไม่สิ้นสุดของเธอ

จึงอยากให้เด็กไทยเห็นความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้บ้าง
เพราะในขณะที่เด็กไทยจำนวนมากกำลังติดเกม ติดเพื่อน เด็กผู้หญิง
ตัวเล็ก ๆ ในอีกซีกโลกหนึ่งกำลังเรียกร้องสิทธิ

เพื่อให้ได้รับการศึกษาเฉกเช่นมนุษย์คนหนึ่ง

สำนักพิมพ์ยอดมาลา

มาลาลา ยูซาฟไซ
1 ใน 100 ผู้ทรงอิทธิพลของโลก
จากการจัดอันดับโดยนิตยสาร TIME

สารบัญ

บทนำ	9
“ปาทีสทาน” ดินแดนทะเลทราย	25
เชื้อสายแห่งชนบริสุทธิ์	
เส้นทางที่ถูกขัดไว้ของสตรีมุสลิม	51
บนโลกไร้ความเท่าเทียม	
ศาสนา พลังศรัทธา สร้างฝัน	89
สานสันติสุข	
อัลละห์หรือตาลิบัน	101
พระเจ้าตัวจริงของมนุษยชาติ	
ติดปีกความคิด	145
โอบยิบินจากพันรนาการ	
ฉันชื่อ เด็กหญิง “มาลาลา”	161
ศึกพิราบขาวปะทะ	179
พายุแห่งการทำลายล้าง	
คมกระสุนแห่งการสังหาร	203
รางวัลของคนกล้าผู้บริสุทธิ์	
สาวน้อยผู้จุดประกายความหวัง	217
ให้มวลมนุษยชาติ	
หยุดเลือดของพิราบขาวที่ไหลริน	237
นำเสรีภาพโอบยิบินสู่อ้อมกอดโลก	
บทส่งท้าย	253

บทนำ

ดอกเตอร์ไคซาซู อีเคดะ
นักปรัชญาชาวญี่ปุ่นเคยกล่าวไว้ว่า
“สันติภาพ คือ การต่อสู้แข่งขันกัน
ระหว่างความสิ้นหวังและความหวัง
การหมดความเชื่อมั่นกับการยืนยันหยัด
ในการะหน้าที่ต่อไป”

หากลองศึกษาจากหน้าประวัติศาสตร์ เราจะพบว่าเมื่อ
บุคคลใดบุคคลหนึ่ง อาจหาญลุกขึ้นมาต่อกรกับอำนาจ
ปกครองเพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพ ความเสมอภาค และภราดรภาพ
เขาเหล่านั้นต้องแลกกับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส ซึ่งในหลายครา
ก็หมายถึงการแลกกับลมหายใจของตน ทว่านักต่อสู้เพื่อสันติภาพก็ไม่
เคยหมดไป ตราบเท่าที่ประกายแห่งความหวังถูกจุดอยู่เสมอ

ย้อนกลับไปราวปี 2538 เมื่อครั้งดินแดนขวานทองยังสงบสุข ไม่แตกแยกแฉกเช่นดังปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้หยิบบทประพันธ์ของนักเขียนชื่อดังมารังสรรค์เป็นละครหลังข่าว เนื้อหาเกี่ยวกับประเทศเล็กๆ ที่ถูกสมมติขึ้น ประเทศดังกล่าวปกครองด้วยระบอบเผด็จการ ผู้นำประเทศเป็นทหารยศนายพล เขาพยายามทำให้ยักษ์ใหญ่อย่างอเมริกา ลงนามยอมรับว่าประเทศของตนเป็นประเทศด้อยพัฒนา เพื่อจะได้รับเงินช่วยเหลือในจำนวนมหาศาล แนนอนเงินทุกบาททุกสตางค์จะเข้ากระเป๋าของเขาและครอบครัว

นายพลรู้ดีว่า “การศึกษา” เป็นก้างหินใหญ่ในการยึดครองอำนาจแบบเบ็ดเสร็จของเขา เขาจึงสั่งการลับๆ ไม่ให้มีการสอนหนังสือแก่เด็ก ยกเว้นสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้น แต่ความรู้เพื่อนำไปใช้พัฒนาบ้านเมืองนั้นกลับถูกลิดรอน

โชคดีของประเทศเล็กๆ ดังกล่าว เพราะผู้นำของขบวนการแบ่งแยกดินแดน ผู้เป็นศัตรูของนายพล กลับมีวิสัยทัศน์คนละแบบ เขาพยายามปลูกฝังความรู้ให้กับเด็ก จึงเกิดความแตกต่างระหว่างเด็กที่ได้รับการศึกษาอย่างลับๆ กับเด็กที่ไม่มีสิทธิ์เล่าเรียนหนังสือ

“

กลุ่มแรก...กล้าหาญ แกร่ง
เปี่ยมไปด้วยอุดมการณ์
ในขณะที่เด็กกลุ่มหลัง...ใช้ชีวิตอย่างสิ้นหวัง
เพราะไม่รู้ว่าตนจะต้องทำอะไรกับอนาคต

”

บทสรุปของเรื่องเป็นไปตามแบบฉบับบทประพันธ์ไทยส่วนมากคือจบแบบแฮปปี้เอนด์ นายพลและครอบครัวถูกสังหาร ประเทศเปลี่ยนแปลงการปกครอง จากเผด็จการทางทหารมาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่ากำลังขับเคลื่อนที่สำคัญของขบวนการกอบกู้ชาติครั้งนี้ มาจากเด็กที่ได้รับการศึกษาอย่างดี กระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

การศึกษาที่ดีจึงเป็นเสมือนกุญแจในการพัฒนาประเทศ ตัวอย่างชัดเจน เช่น อเมริกา หรืออังกฤษ ที่มุ่งเน้นสร้างคุณภาพชีวิตแก่ประชากรให้เรียนแบบคิดเป็น วิเคราะห์ได้ ไม่ใช่เพียงแค่ท่องจำเป็นนกแก้วนกขุนทองเหมือนอีกหลายประเทศ

เป็นที่น่าเสียดาย แม้ประเทศไทยเราจะพยายามผลักดันเรื่องการศึกษา แต่ความเหลื่อมล้ำระหว่างประชากรยังมีสูงมาก เด็กที่อยู่ต่างจังหวัดจำนวนมากสำเร็จการศึกษาภาคบังคับคือ ระดับประถมศึกษา ด้วยความจำกัดด้านฐานะ ในขณะที่เด็กในเมืองใหญ่ๆ โอกาสทางการศึกษาดีกว่ามาก ภายหลังรัฐบาลไทยจึงหันไปพัฒนาด้านอื่น แทนที่จะมุ่งเน้นด้านการศึกษาเหมือนในอดีต

อย่างไรก็ตามสถานการณ์ในสังคมไทยยังไม่เข้าขั้นเลวร้าย เพราะหากเลือกได้ พ่อแม่อยากให้อลูกลานได้รับการศึกษาที่ดีอยู่แล้ว ผิดกับหลายประเทศ ที่ตัวเด็กต้องเฝ้าแว่ววอนขอให้ตนมีสิทธิ์เรียนหนังสือ เหตุเพราะพวกเขาไร้ซึ่งสิ่งที่เรียกว่า

“ เสรีภาพ ”

“

คำว่า “เสรีภาพ” มักจะตามมาด้วย “สันติภาพ”
เพราะถ้ามีเสรีภาพ คืออิสระในการกระทำสิ่งต่างๆ
ก็ควรจะรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นด้วย

”

เพื่อให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้ในอดีตกาลประเทศไทยมีการปกครองโดยแบ่งชนชั้นวรรณะ ไพร่ทาสต้องเก็บความชื่นชมที่มีอาจเรียกร้องสิทธิของตนได้ ต้องถูกกดหัวกระทั่งเรื่องการกิน การนอน เตะขบบุญที่พระปิยมหาราชเจ้าทอดพระเนตรการณ์ไกลถึงความเจริญทัดเทียมนานาชาติประเทศ จึงทรงประกาศเลิกทาส สร้างความเท่าเทียมกันแก่พสกนิกรชาวไทยทุก ๆ คน

ปัญหาของสังคมไทยจึงไม่ใช่ที่เราขาดอิสระ แต่เราใช้มันมากเกินไปจนไม่เคารพกฎกติกาที่มี ชัดแจ้งชัดซกกันด้วยเรื่องผลประโยชน์ส่วนตน แทนที่จะมองภาพรวม

ปัจจุบันดินแดนขวานทอง สมญานาม

“แผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง”

จึงกลายเป็น

“แผ่นดินแดง แผ่นดินเหลือง และแผ่นดินข้าหริ่ม”

อย่างไรก็ตามรากเหง้านิสัยของคนไทยคือการถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน เมื่อเกิดภาวะคับขัน เช่น ภัยธรรมชาติ หรือข้าศึกนอกบ้านรุกราน เราก็พร้อมจะจับมือกันฝ่าฟันเสมอ ทำนองว่า

“ยามศึกเรารบ ยามสงบเรารบกันเอง”

แม้ผู้เขียนจะกล่าวว่าการศึกษาเป็นกุญแจในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง แต่น่าเสียดายที่เด็กไทยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดักดวงความรู้เข้าสู่สมองสักเท่าไร

พูดง่าย ๆ คือ พวกเขาขี้เกียจเรียนหนังสือ...

เราอาจจะเคยเห็นเด็กที่โดดเรียนไปช้อปปิ้งตามร้านเกม อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ หรือห้างสรรพสินค้า เดือดร้อนสารวัตรนักเรียนต้องไปตามตัวกลับมา ทั้งที่คนเสียประโยชน์คือตัวของตัวเอง บางคนพ่อแม่ลำบากหาเงินส่งเสียให้ไปเรียนก็กลายเป็นนักเลง มีเรื่องเสียงคุกเสียงตะราง ผู้เขียนนึกถึงบทสนทนาที่เคยคุยกับเพื่อน ครั้งที่อ่านหนังสือเตรียมสอบ โดยเพื่อนกล่าวว่า

“อ่านหนังสือแล้วเหนื่อย ออกฤทธิ์ได้เหมือนยานอนหลับ

อ่านปุ๊บ ง่วงปั๊บเลย”

ขณะนั้นผู้เขียนเองก็ยังเป็นเพียงวัยรุ่นนึกคะนองก็เห็นดีเห็นงามไปกับเพื่อนด้วย โดยหารู้ไม่ว่า...

ขณะที่ตัวเรา หรือใครอีกหลายคน
เห็นกอนหนังสือเป็นยาเบื่อหรือนอนหลับ
แต่ยังมีเด็กอีกหลายคน
โดยเฉพาะในประเทศแถบตะวันออกกลาง
มอมมันราวกับไข่มุกล้ำค่า
ที่เงินทองมีอาจหาซื้อได้!!!

หลายคนอาจจะยังจำข่าวช็อกโลกเมื่อปี 2555 ได้ เด็กสาววัย 17 ปี ถูกสังหารโหด ดูเหินๆ เหมือนข่าวฆาตกรรมทั่วไป ความพิเศษของคดีคือคนร้ายที่ถูกจับได้ในภายหลังมีใช้คนอื่นคนไกล

แต่เป็นผู้ให้กำเนิดเธอนั่นเอง

ส่วนสาเหตุนั้นก็เพียงเพราะเธอปรารถนาจะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย อันเป็นการดำเนินชีวิตที่ขัดต่อประเพณีและความเชื่อของครอบครัวมุสลิมนั่นเอง

ในสายตาของคนทั่วไป เด็กสาวเคราะห์ร้ายนาม “ซาฟีเลีย” ไม่ได้ทำอะไรผิด เธอรักการเรียน มีแนวความคิดแบบตะวันตก เธอปรารถนาจะเรียนต่อทางด้านกฎหมาย และเธอก็มีคนรักตามประสาวัยรุ่น เบื้องต้นพ่อแม่พยายามแก้ปัญหาด้วยการส่งเธอไปแต่งงานกับเจ้าบ่าวที่พ่อแม่เลือกให้ (ใครว่าคลุมถุงชนมีแค่คนจีนเท่านั้นที่ทำกัน) ซาฟีเลียต่อต้านด้วยการกลืนสารฟอกขาวหวังทำอัตวินิบาตกรรม เธอรอดตายมาได้ราวปาฏิหาริย์ และได้ตัดสินใจไปอยู่อังกฤษเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยตามความใฝ่ฝัน

ทว่าซาฟีเลียก็ยังไม่อาจรอดพ้นจากความรุนแรงภายในครอบครัว พ่อกับแม่ห้ามเธอคุยโทรศัพท์กับผู้ชาย รับเงินในบัญชีธนาคาร ซาฟีเลียไม่ยอมแพ้ เธอออกไปหางานพาร์ทไทม์ส่งเสียตัวเองเรียน ผลคือเธอถูกทุบตีทำร้ายร่างกายอย่างหนัก

และจู่ๆ ซาฟีเลียก็หายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย...

ตำรวจพบเธออีกครั้งในสภาพร่างกายเน่าเปื่อยริมฝั่งแม่น้ำ เธอถูกฆาตกรรมโดยพ่อแม่แท้ๆ ที่ไม่อาจทนรับความอับยศจากการทำตัวผิดแบบแผนของลูกสาวได้

เหตุการณ์ทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับ “ไซมา จาสไธนา” สาวมุสลิมวัย 30 เมื่อศาลในเมืองเจดดาห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ตัดสินให้เธอมีความผิด โดยต้องรับโทษโบย 10 ครั้ง

“

เธอไม่ได้ทำร้ายร่างกายคน...ไม่ได้ลักขโมย
ความผิดของเธอมีประการเดียวคือ
เธอขับรถยนต์!!!

”

ข่าวนี้สร้างความตื่นตะลึงไปทั่วโลก จนมีคำถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับสังคมมุสลิม ต้องทำความเข้าใจกันก่อนว่า กฎหมายห้ามผู้หญิงขับรถมีมานานแล้วในซาอุดีอาระเบีย แต่ที่ผ่านมามีการใช้ความรุนแรง ตามปกติเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเพียงสกัดรถที่คนขับเป็นผู้หญิง สอบปากคำ ตักเตือน และปล่อยตัวไป โดยให้พวกเธอลงชื่อสัญญาว่าจะไม่ขับรถอีก อย่างไรก็ตามมีสตรีมุสลิมจำนวนมากที่ออกมาขับรถเพื่อรณรงค์ให้ยกเลิกกฎหมายดังกล่าว

ซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศเดียวในโลกที่ห้ามผู้หญิงขับรถ พวกเขาให้เหตุผลว่า ผู้หญิงอาจได้รับอันตราย (เหตุผลนี้ใช้ไม่ได้กับเมืองไทยบ้านเรา เพราะผู้ชายมีแนวโน้มขับรถเกิดอุบัติเหตุได้มากกว่าผู้หญิง) นอกจากนี้ยังมีกฎเกณฑ์ที่แบ่งแยกเพศอย่างเด็ดขาด ห้ามผู้หญิงใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ห้ามผู้หญิงเดินทางคนเดียวโดยไม่มีผู้ดูแลที่เป็นญาติผู้ชายไปด้วย จากข้อกฎหมายต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้หญิงต้องพึ่งพาผู้ชายในการดำเนินชีวิตประจำวัน

แต่กฎเกณฑ์ดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงในไม่ช้า เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นกับไซมา จาสไธนา ทำให้เกิดกระแสต่อต้านในวงกว้าง สตรีมุสลิมในประเทศซาอุดีอาระเบียรวมตัวกัน เพื่อเรียกร้องสิทธิในการขับรถรณรงค์ผ่าน facebook, youtube และ twitter ซึ่งเหตุผลที่พวกเธอหยิบยกมาก็คือนับว่าฟิซซัน เช่น หากสามีมีอาการหัวใจล้มเหลว ภรรยาจะทำอย่างไร หากไม่มีใครอยู่ใกล้ๆ และตัวเธอเองก็ไม่สามารถขับรถได้เพราะทางการไม่อนุญาต

เธอต้องอยู่เฉยๆ มองสามีสิ้นชีพต่อหน้าแบบนั้นหรือ

อีกอย่างไม่ใช่ผู้หญิงทุกคนที่จะจ้างคนขับรถได้ คนขับรถบ้านเราเงินเดือนอาจจะ 8,000 ถึง 10,000 แต่ประเทศซาอุดีอาระเบียครอบครัวที่จะจ้างคนขับรถได้ต้องมีฐานะพอตัว เพราะค่าตัวคนขับรถนั้นแพงมาก ปัจจุบันชาวซาอุฯ ต้องสูญเสียเงินถึงปีละ 3,200 ร้อยล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 9 หมื่น 6 พันล้านบาท เพื่อจ้างคนงานชาวต่างชาติเข้ามาเป็นคนขับรถส่วนตัว

อันที่จริงไม่มีกฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษรห้ามผู้หญิงขับรถ แต่ความรุนแรงของการบังคับใช้ไม่ต่างจากกฎหมาย เพราะทางกระทรวงมหาดไทยผู้ซึ่งออกข้อบังคับดังกล่าว ได้อ้างอิงคำสอนทางศาสนาและชนบประเพณีที่ว่า

“

จะต้องควบคุมเสรีภาพ

ในการเดินทางไปไหนมาไหนของสตรี
เพื่อไม่ให้พวกเธอเสี่ยงต่อการทำบาป

”

ที่มาของข้อบังคับไม่ได้เกี่ยวข้องกับหลักศาสนาเสียทั้งหมด เพราะข้อห้ามเรื่องการขบถถูกประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี 1990 เนื่องจากขณะนั้นสถานการณ์ในภูมิภาคตะวันออกกลางอยู่ในภาวะที่ไม่น่าไว้วางใจ กองทหารอเมริกันเคลื่อนไหวดำเนินการ ผู้นำศาสนาจึงต้องออกกฎเพื่อป้องกันประชาชนของตน โดยเฉพาะเพศหญิง

“ไม่มีเหตุผลที่จะกล่าวว่า การขบถจะทำให้ผู้หญิงออกจากศาสนา การขบถเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน และในปัจจุบันผู้หญิงก็ไม่ได้ประมาทเหมือนเมื่อก่อน เธอมีความเข้มแข็งมากกว่าที่ผู้ชายคิด โดยเฉพาะบรรดาแม่หม้ายและหญิงที่ถูกสามีหย่า หลายคนต้องหาเลี้ยงคนทั้งครอบครัวเพียงลำพังด้วยซ้ำ”

นักวิชาการชาวมุสลิมกล่าว

ยุคสมัยปัจจุบันผู้หญิงหลาย ๆ คนสามารถทำงานได้อย่างเก่งกาจไม่แพ้บุรุษ มีอิสระทางความคิดและการใช้ชีวิต แต่ทว่านั่นไม่ใช่กับสตรีมุสลิมในบางประเทศ...

ข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของศาสนาอิสลามถูกมองในแง่ลบอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะจากสังคมที่เปิดกว้างเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งคงไม่ยุติธรรมหากเรากล่าวหาพวกเขาว่าปฏิบัติต่อสตรีเพศอย่างโหดร้ายทารุณ

ในขณะที่ตัวเราไม่ได้มีความเข้าใจในหลักศาสนา...

คำถามที่มักเกิดขึ้น เมื่อกล่าวถึงสตรีมุสลิมคือ

?

ทำไมสตรีมุสลิมต้องแต่งกาย
มิดชิด ต้องปิดหน้าปิดตา
ทั้งๆ ที่โลกภายนอกให้สิทธิ
เสรีภาพแก่สตรีอย่างเต็มที่
ในเรื่องการแต่งกาย

?

ทำไมพวกเธอต้องอยู่
กับบ้านกับเรือนทั้งวัน
ไม่ได้ไปพบปะสังสรรค์
กับเพื่อนๆ และสังคม
ภายนอกบ้าง

?

ทำไมต้องยอมให้สามี
มีภรรยาได้ถึงสี่คน
แล้วพวกเธอจะมีสามีสี่คน
เหมือนสามีไม่ได้บ้างหรือ

ผู้เขียนไม่ได้นับถือศาสนาอิสลาม แต่เชื่ออย่างหนึ่งว่าทุกความเชื่อย่อมมีหลักเกณฑ์คอยควบคุม หรือบ่งชี้ไม่ให้เราทำอะไรเกินเลยจากศีลธรรมที่วางไว้ การที่เราจะสรุปว่าพฤติกรรมของคนในความเชื่อใดๆ เป็นสิ่งผิด จึงควรจะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

ดังเช่นหลักการวางตัวของคริสเตียนที่ระบุไว้ว่าไม่ควรที่ชายหญิงจะไปไหนด้วยกันสองต่อสอง คนทั่วไปอาจจะไม่เข้าใจและมองเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่ความจริงกฎเกณฑ์ดังกล่าวสร้างขึ้นเพื่อความปลอดภัยของทั้งฝ่ายชายและหญิง ป้องกันไม่ให้ถูกครหานินทา หรือความสัมพันธ์ทางเพศที่เกิดขึ้นจากอารมณ์ชั่ววูบ

เมื่อโลกเปลี่ยนไป ยุคโลกาภิวัตน์เข้ามาแทนที่ศีลธรรมทางศาสนา ความดีจึงถูกลดทอนความสำคัญลง กรอบแห่งศีลธรรมถูกฉีกออกเหตุเพราะความล้าสมัย ลัทธิทุนนิยมเข้ามาแทนที่ความพอเพียง ปากท้องสำคัญกว่าสิ่งใด ปัญหาสังคมหลายๆ อย่างจึงปรากฏให้เห็นชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรม ฆาตกรรม การตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมของเด็ก และปัญหาครอบครัว จากปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ขยายใหญ่กลายเป็นปัญหาระดับชาติ ต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งมาจากการให้สิทธิเสรีภาพแบบสุดโต่ง เหมือนบางประเทศที่อนุญาตให้ทำแท้งได้ในส่วนนี้ต้องขึ้นชมหลักคำสอนของศาสนาอิสลามที่รุนแรงเฉียบขาดเรื่องความสัมพันธ์หนุ่มสาว และการครองชีวิตคู่

อย่างไรก็ตามอีกหนึ่งเหตุการณ์ที่ชาวมุสลิมอาจจะต้องให้คำตอบแก่ประชาคมโลกคือ เรื่องราวสะเทือนขวัญที่เกิดขึ้นในประเทศปากีสถาน ปลายปี 2012 เมื่อนักרבหัวรุนแรงอย่างตาลีบันลุกขึ้นมาล้มกระสุนหมายปลิดชีพเด็กสาววัยสิบเศษ

“

ด้วยเหตุผลว่าเธอเรียกร้องสิทธิ
ในการเล่าเรียนเอกเช่นเด็กผู้ชาย
อันเป็นการกระทำที่ผิดหลักศาสนา

”

ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร...

เด็กหญิงผู้กล้าหาญเป็นใคร...

และแท้ที่จริงแล้วกฎหมายตลอดจนวัฒนธรรมของชาวปากีสถานเป็นอย่างไร ผู้คนจึงต้องดำรงรักษามันไว้อย่างชีพ ชนิดที่ว่าหากใครคิดแหวกมันประเพณีแล้วละก็...

นั่นก็หมายถึงการเดิมพันด้วยลมหายใจเอือกสุดท้าย!

.....

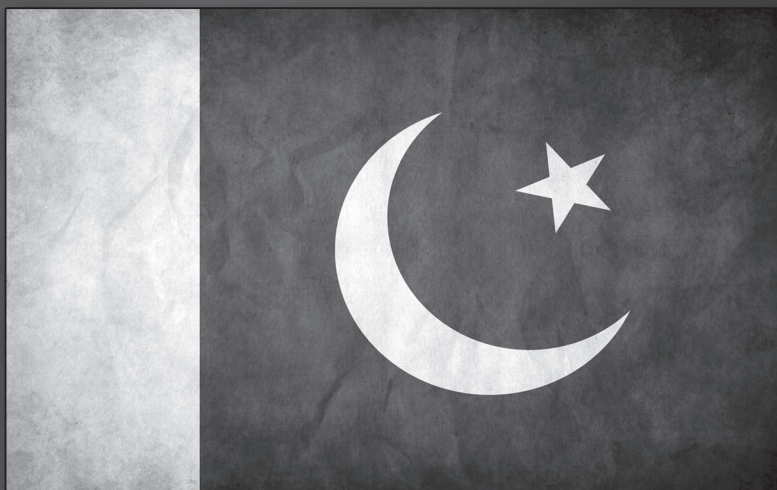

“

My purpose is to serve
HUMANITY

”

ธงชาติของประเทศปากีสถาน

บนธงมีสัญลักษณ์รูปพระจันทร์เสี้ยวและดวงดาว
อันเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงศาสนาอิสลามได้อย่างชัดเจน
แต่ไม่มีความหมายในแง่ของการเคารพ นบถ หรือบูชา
เพราะชาวมุสลิมจะนบถต่อพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น